

STOP DE VOOROORDELEN!

Wie zijn de vluchtelingen?

Iedereen die zijn land ontvlucht uit vrees te worden vervolgd wegens afkomst, religie, nationaliteit, sociale groep of politieke mening. De vluchteling verlaat zijn land in de hoop opvang te vinden in een ander land dat hem officieel het statuut van vluchteling toekent.

Waarop heeft de vluchteling recht in afwachting van zijn eventuele erkenning als vluchteling?

A. Dringende medische hulp

Wie geen middelen heeft en onmiddellijke verzorging nodig heeft na een ongeval of wegens ziekte, heeft recht op dringende medische hulp van het OCMW. De urgentie van de medische verzorging moet bewezen worden. Het gaat hierbij uitsluitend om medische bijstand.

B. Huisvesting

Elke vluchteling heeft recht op opvang in een opvangcentrum. De opvang omvat huisvesting, maaltijden, kleding, medische, sociale, psychologische en juridische begeleiding, dagelijkse hulp en niet-kwalificerende vorming.

Na een periode van vier maanden in een gemeenschapsstructuur kan de vluchteling de verhuis naar een **individuele woning** aanvragen. Het OCMW of de ngo zorgt voor de nodige begeleiding.

Die opvang, in een collectieve of individuele structuur, loopt af wanneer de vluchteling een antwoord heeft op zijn vraag tot officiële erkenning als vluchteling (positief of negatief) en wanneer alle beroepsmogelijkheden zijn uitgeput).

Waarop heeft een vluchteling recht wanneer hij officieel het statuut van vluchteling krijgt?

Hij heeft een verblijfsvergunning en kan op zoek naar een woning en een baan.

Hij mag nog twee maanden in de onthaalstructuur blijven om een woning te vinden.

Hij kan steun vragen aan een OCMW in afwachting van een job en de opbouw van sociale zekerheidsrechten, net zoals iedereen die legaal in België verblijft en onder dezelfde voorwaarden.

Leugen 1 / vluchtelingen mogen hier onmiddellijk beginnen werken

Vluchtelingen hebben bij aankomst in België niet het recht om hier te werken.

Enkel vluchtelingen waarvan de verwerking van de aanvraag langer duurt dan zes maanden, kunnen een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen (arbeidsvergunning C) bij het Gewest. De sociale partners willen deze termijn van 6 maanden terugbrengen tot 4 maanden. Deze vergunning C is geldig voor alle bezoldigde beroepen en heeft een hernieuwbare geldigheidsduur van twaalf maanden. De vergunning vervalt echter wanneer de gerechtigde zijn verblijfsrecht verliest.

Met deze vergunning hebben vluchtelingen dezelfde rechten en plichten als alle andere werknemers. Zij genieten geen voorkeursbehandeling.

Leugen 2 / vluchtelingen profiteren van de sociale zekerheid

Tijdens het onderzoek van hun dossier hebben vluchtelingen enkel recht op materiële hulp: huisvesting, maaltijden en begeleiding.

Krijgen ze officieel het statuut van vluchteling, dan krijgen ze een verblijfsrecht in België, toegang tot de arbeidsmarkt en recht op een leefloon, net zoals iedereen die legaal in België verblijft en onder dezelfde voorwaarden.

Vluchtelingen met kinderen kunnen aanspraak maken op gewaarborgde kinderbijslag.

Ze hebben daarentegen nog geen toegang tot het verzekerings- en bijdragestelsel van de sociale zekerheid (werkloosheid, invaliditeit, 'normale' kinderbijslag) aangezien ze tot op heden nog niet hebben bijgedragen aan de sociale zekerheid.

Leugen 3 / de opvang van vluchtelingen kost veel

Het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (Fedasil) krijgt elk jaar een dotatie van ongeveer 300 miljoen euro. In 2014 kwam die som overeen met **0,15 procent van de totale Belgische bestuurlijke uitgaven.**

Voor de duidelijkheid: de opvang van een volwassen vluchteling kost 40 euro per dag in een collectief opvangcentrum en 37,77 euro per dag in een individuele woning. Deze som omvat voedsel, huisvesting en bijkomende kosten zoals het loon van de mensen die zorgen voor het onthaal. De vluchteling krijgt hooguit enkele euro's zakgeld per dag.

Leugen 4 / we kunnen niet alle ellende van de wereld op ons nemen

Sinds begin dit jaar hebben bij ons 7.000 personen officieel het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming gekregen omdat ze een groot risico zouden lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst. Dit stemt overeen met 0,06 procent van de Belgische bevolking. Op Europees niveau bedraagt dit cijfer iets meer dan 600.000 mensen, ongeveer 0,1 procent van de totale bevolking.